

ΕΤΟΣ ΣΤ'.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Αριθ. 264

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΥΤΑ 10

Τιμὴ ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς δόδοι Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῇ πλατείᾳ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Μαρτίου 1884.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Τέλος πάντων ἔχρειάζετο ἐν pendant διὰ τὸ περιβόητον 8ον ἄρθρον, καὶ ίδου ἡλθε τὸ 15ον ἄρθρον, τὸ ὅποιον ἔφερε νέα προσαύτο τὸ 15ον ἄρθρον νὰ θεωρηθῇ ως ἄρθρον πίστεως πάρη τοῖς ὀπαδοῖς τοῦ πρωθυπουργοῦ:

Ἄλλὰ πόσα ἔχρειάσθησαν διὰ νὰ ἔκτελεσθῇ ἂν καὶ κολοσσιώνη ἡ θέλησις τοῦ πείσμονος ὑπουργοῦ! Διὰ τὸ 15ον ἄρθρον δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν οἱ λόγοι τοῦ φαλμοῦ: «Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθη καὶ ἐν ἀπαρτίαις ἐκύησε μὲ νή μήτηρ μου!»

Ἐν τούτοις ἐνῷ ἐντὸς τῆς βουλῆς ἐκόπτετο ἡ ἀντιπολίτευσις διὰ τὴν παραβίασιν τοῦ Συντάγματος, εἰς τὰ προπύλαια δὲ κ. Θεούτοις τῆς Ἀστυνόμιας διεκήρυξσε τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας διανέμων δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ραπίσματα.

Μετὰ τὸ ἀνοσιούργημα τῆς καθαιρέσεως τοῦ σεβασμού ἀρχιεπισκόπου Ζαχύνθου, τὸ Σύνταγμα, τὸ ὅποιον ὑπέστη τέσσας μεταπορτρᾶς καὶ ἀκρωτηρίσεις διὰ χειρὸς τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τῶν ὑπουργῶν του, πρέπει νὰ ὑποστῇ ἀλλην μίαν καὶ ἡ περὶ Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος φράσις νὰ διορθωθῇ ως ἔξις:

«Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀναγγωρίζει ως κεφαλὴν αὐτῆς τὸν κύριον ἡμῶν Κωνσταντίνον Λουδάρδον, τὸ σέμινωμα τῆς Ζα-

Τὸ ίδινικὸν τοῦ πρωθυπουργοῦ μετὰ τὰ τελευταῖα του κατόρθωματα εἶνε νὰ γενινὴ ὁ Μαχδῆς τῆς Ἑλλάδος. Ἐκεὶ ἀποβλέπει. Τόσον δὲ εἶνε ἀληθές τοῦτο, ὥστε, καθὼς ἀναφέρει ἐφημερίδος, ὁ κ. Κλέων Ραγκαδῆς, διπλωματικὸς πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος ἐν Σοφίᾳ τῆς Βουλγαρίας διδωκε χορὸν μετημφιεσμένων, καθὼς αὐτὸς ἐνεφανίσθη ἐνδεδυμένος ως Μαχδῆς. Καὶ προσθέτει ἡ

ρηθεῖσα ἐφημερίς: «Ο κ. Κλέων Ραγκαδῆς ἔκπροσωπεῖ ἀξιοπρέπεστατα τὴν κυβέρνησίν του». Θέλετε ἀλλην μαρτυρίαν καλλιτέρα;

Καὶ ἔπειτα ἀποροῦν διατί ἡρχισεν ὁ τύφος πάλιν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ προσπαθοῦν ν' ἀνεύρουν τὴν ἑστίαν τῆς νόσου. Ἡ ἑστία εἶνε ἡ κεφαλὴ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἡ γέμουσα ἐωσφορικοῦ τύφου.

Εἰς τὸν φίλον συνάδελφον κ. Βασιλίην ἀφιεροῦμεν τὴν νέαν devise, ἦν ἀνέλαβεν ὁ κ. Τρικούπης προχθὲς ἐν τῇ Βουλῇ: **Κάραπτομας ἀλλὰ δὲν θραύσμας.**

Κατὰ τὴν Ἐφημερίδα ἀνεκαλύφθη καὶ ἀγορασθὲν παρὰ τοῦ κλέπτου παροδόθη εἰς τὸ μουσεῖον ὑπὸ τοῦ κ. Καραπάνου τὸ ἐσχάτως ἀπολεσθὲν ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως ἀγαλμάτιον ὁ ἐπιτήδειος ὅμως κλέπτης δεν ἀνεκαλύφθη, διότι ὁ κ. Καραπάνος τῷ ἔδωκε τὸν λόγον τῆς τιμῆς του νὰ μὴ τὸν μαρτυρήσῃ. Οὕτως ὁ κ. Καραπάνος διέπραξε ταύτοχρόνως δύο θεαρέστους πράξεις: ἐπλούτισε τὸ μουσεῖον τῆς πατρίδος του δὲ ἀπολεσθέντος κειμηλίου καὶ ἐνεβάρρυνε τὸν ἀρχαιοκάπηλον νὰ ἔξακολουθῇ τὴν ἐπιφελή τέχνην του ἀνευ φόδου νὰ γείνῃ γνωστός, ἀρκεὶ ἐκάστοτε ἀμα τῇ κλοπῇ νὰ ἀγαγγέλλῃ τοῦτο πρὸς τὸν κ. Καραπάνον καὶ τὴν μεσιτεία αὐτοῦ νὰ μεταπωλῇ τὰ κλεπτόμενα θωρακιζόμενος διὰ τοῦ λόγου τῆς τιμῆς τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ.

Ο κ. Στεφανίδης ὁμιλήσας πάλιν ἐσχάτως δὲν ἡδυγήθη νὰ μὴ ἐπανέλθῃ ἐπὶ τῶν προσφιλῶν αὐτῷ θεμάτων, ἀφηγηθεὶς ἀνέκδοτόν τι περὶ ἐνὸς γαϊδάρου. Ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτη εὑφεστάτα παρετήρησεν ὁ κ. Μίλησις ὅτι ὁ κ. Στεφανίδης πάντοτε ἀγαπᾷ νὰ ὅμιλῃ ἐξ ὑποκειμένων.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ὁμιλίαν τοῦ ἀξιοτίμου κ. Στεφανίδου ἔτερος βουλευτής ἐφώναξε πρὸς αὐτὸν «Είσαι γὰρ τὸν Ἀσμοδαῖον». Ο 'Ασμοδαῖος ίκανοκοιδῶν τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ τῷ ἀφιεροῦ σῆμερον τὸν κ. Στεφανίδην ἐν τῇ τρίτῃ σελίδῃ ὑπὸ τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ μορφήν.

